

Alipocaru

~~3110~~

2

18-II-1944

regut

General G. Galaceș

Amintiri

din

Memoriile Capitanei

scrise în 1938 la Jilava și Doftana
găsite în percheziția la Măchii
Arara Doftana cu ocazia refacerii
a acelei închisorii, în celula
lui de suferință.

În veci, fie neîntat!

18-II-964
Comandant
Spulber

A. Popocara

301

Marti 19 Aprilie 1938

Ora ora 9 seara. Cobor de un Capitan de jandarmi si de un
lutomer, cobor scările dela Consiliul de război Mară Duba.

Decâte ori văd acest instrument, mi se măiestre sufletul; se
deschide usa si ure; inaintea intineric desprind umbrele a
batut soldat. „Incarcati armele”, aud comanda plutonierului
decam. Trăcesc prin străzile luminate. La un moment dat imi
am seama că mă aflu pe poartă dela Isvor, in dreptul casei
Domnului General, unde până acum câteva zile, fusese sediul
nostru si va mai fi cu ajutorul lui Dumnezeu!

O ajuncam la stanga pe cheie Samboritei. Ma duce la
Hăcărăsti imi fic si trec străzile una după alta. La un moment
sunt că am fost din Bucuresti. Nu mai aud sganot de
trăsări, masini si tramvare si nu mai văd lumini prin ora-
șaturile dela ferestruică. Masina fugi pe sosea in necu-
șosent. Într'un târziu e oprită de un Cordon de Jandarm
„Stai. Cine-i?” „Să Doimnul că-i politia”, apoi de un alt
jandarm si Opium. Cobor la Filara in fata Cancelariei. Aici e
un fort din linia de centură a Bucurestilor, făcut in vremea
Regelui Carol I după războiul dela 1877, acum e inchisă
militară. Aici s'a chemat Nota, Marșal Domnului General Ciometti
si alte de ai nostri la 1933-1934. — Intram in cancelarie —

Peste cătra timp s'oseste maiorul Comandant al Inehisoriu si
doi ofiteri din Compania de garda. Reunesc instructiuni la telefon.

Capitanul și Putonierul de jandarmi, pleacă luându-și cu părta
de pân, rămasă în urmă. Două suflători alese care fac excepții în
corpul acestor jandarmilor. Maiorul își cere cravata, apoi bănu
o mică lei; mi se face o percheziție prin buzunare. Oribil
asa e regulamentul. Pece cu locotenentul Mastacau încovrat
și patru santinele cu baioneta la armă. Sunt oboși. Intrăm în
fort. Acolo patrunдем pe niște ganguri întortochiate și lungi pline
de întinerie. Mă izbete un miros rece și umed de mucegai. Sunt
introdus apoi într-un fel de boltă lungă de vreo șase metri și lată
de vreo 4 metri. Deoparte și de alta niște scaunuri așezate pe niște
capre de lemn, formează două paturi mari comune. O percheziție
cu gratii vă intră un ferete al fortului așezat la vreo zece metri.
Deasupra acestei bolti sunt vreo patru metri de pământ și stânci
exterioare cu o grosime de $1\frac{1}{2}$ m, jos ciment. Dacă afară, ai
vedea un om care numai o puțătate de oră ar derisă doar una
într-o casă înca boltă, l-as opri și i-as spune „nu încerc
te nenorocesti”. Putonierul învârtuce o poggina și două
paturi poase; le așază pe scaunuri; sub cap nimic. Locotenentul
vede că e ceva lipsit de cea mai elementară omnie, se simte jenat
și se senza că așa e regulul. Mă întrebă dacă n-au o bască
pentru Cap, e o să-ți fie frig. De unde să am? Am spus
Câteva vorbe bune și pleacă înclinând usa cu lacăt. De jos, vedem
din fereti grosi, de pretutindeni, săgeți reci de ungeală, unui
străpunge trupul. Pare că acești fereti străini în care nu

18. II. 1944
regi
curator
Guluy

Popescu

recunosti nimic de al tãu si nu vezi pe nimeni din ai tai, dusuã
nozi, abia asteaptã o viata de om pe care s-o mistuie, trimittãndu-
niile de sãgeti ca niste adevãrate raze ale mortii pe trupul bietului
condamnat. M-am culcat. O noapte lungã.

Spintele Pastii 24 Aprilie 1938

(4)

Am intra unegala in case. Respir aerul de pirmitã. Am simt
clomãniã strãpunsã de ace, de gloante. Mã dor oãsele. Mã iutud
pe satul de scãnduri. Au cãte curci minime pe o parte, cãte 5 pe
cealaltã. Mã iutore pe stãnga. Nad cum imi bate inima sau picã-
tura de sãnge din ea? Se derurge viata din istoritul trup. O, Tarã!
Cum iti raspletesti tu pe fiii tai. Am adormit; visez pe mama
si pe Elvira Gãrneatã. Elvira mi a dat sã beau dintr-o canã mare
de apă. Mamaia mi a spus, "Tare greu o ducem." M-am nuntat
nici." Era într'un sat la mahalana Husului dinspre Pent.

Eu i-am spus, "Mã duc pãna sus pe deal cu Niculita si Horodniceanu
si cãnd mã voi intoarce, o sã ti las ceva bani. Sã n'ai nici o grijã"
Am plecat. Era noapte, o lunã plinã strãlucitoare lumina pãmãntu-
lui. Mi-e teamã sã mi se fi întâmplat ceva rămasã iar sã
gura.

Mu givem mort in Spania.

Costã rămasã cu doi copii Orfan de tatã,

cu in inchisoare,

- Alti patru copii si ei in inchisoare, sau gata de a fi prinsi

In urma unuia din ei, au rămas patru copii fără nici

- 4 -

O bucată de pâine. Tată-meu plecat de acasă la București pentru a-și lua pensia de sărbători, nu se mai întoarce.

È arestat și dus într'un loc necunoscut, nimemii nu știu de soarta lui. Acasă de Paști, ne așteaptă mama pe toți să facem sărbătorile cu ea. Sunt așa de putine bucuriile pentru ea, mamă bătrână abuzându-și și priii la un loc! La noi de Paști e pustiu. Nimemii din cei așteptati. Nu-i nici un suflet lângă mamă. Străinii tot o ocolesc și de teamă nu-i mai intră în casă.

Bate o inimă stingheră și ne cântă pe toți prin închisori alergând după fiecare prin celulele noastre. Să ne găsească, să ne mângâie, să ne sărute amărătele timpuri. Dar unde? Căci nimemii nu ti spun nimic și nu primeste nici o veste. O! mamă! Care plângi singură în colțul tău și pe care nimemii nu te vede, să ști că și noi plângem pentru tine, în această zi de Paști, fiecare prin celulele noastre.

Cei Sâmbăta am rugat să ni se trimită un barbiere. Căci ni rădă barba, care ni creșcuse mărlit de o săptămână și obrazul înghetat. A venit frizerul închisorii, un biet țigan condamnat. M'a răș și m'a spălat pe ochi pentru prima dată în această săptămână. Aștept Învierea Domnului și cer o luminare pentru vierului. Pei v'are de unde să cumpere, dar poate va fi având una în plus acasă la el. Cei doi ofiteri, locotenentul Mastacau și Local. --- au venit și li să facă serviciu înainte de închidere.

5
18-7-944
Căsuța
Bulky

hojocaru

Mai ales că în camera unde sunt alinați de ori nu aș putea becut. Ce
nevrozică. Sunt pece prin minte că e un demn pan-313

Pentru prima dată în viața mea voi face Juvieria fără
lumină. Pe întuneric. Singur. Dar ofiterii și plutonierul Japă
multe încercări au aprins lumina. Mi-au adus și o lumânare
mică mică de ceară, pe care mi-a dat-o cu o deosebită bună voință.

Eu, în putinele minute de vizită regulamentară de două ori sau
trei ori pe zi, nu vorbesc cu nimeni. Nici ei n-au ce să mi spună,
mai eu nu-i întreb nimic. Sugereli lor curvinte sunt: Areti
nevoie de ceva? la care eu răspund întotdeauna: Nu! Dar
sunt din ochii lor, că ei înțeleg toată tragedia mea sufletească.

Și dau seama și de importanța Culpei mele, și de
răspunderea conducerei de peste un milion de suflete în care
joacă soarta unei Nații și de dăruirea care mi s-a făcut
inimă pentru cei de acasă și pentru fiecarele din sutele sau
chiar mii de legionari care în clipa aceasta știu că ocol
popre chinuți. - Înțeleg și situația de umilire în care
sunt aruncat. Căci privatiunea de libertate e una, iar
ceace e cu mine, e umilire, e degradare până la maximum
a ființei umane. Ceace nu înțeleg, sunt poate multirile
și toate diavolestele flăcări care se pînă acum la Cale pentru
umilierea mea și a mișcării mele. Se caută cu orice pret ceva
pentru a se suișge o condamnare mare, ori deschiderea
într-o formă a procesului meu, ori amestecul meu în procesul

Peșeu, cu declararea ~~xxx~~ de acușare și teroasă a mișcării de
 pănușă și încercarea de condamnare pe această temă.

O Condamnare de obține ușor prin Ordin. Totuși opinia
 publică va putea discerne în conștiința ei, nevinovăția noastră
 și jertfa noastră va crește până la Cer, iar Dumnezeu Supremul
 Judecător, ne va auzi și pe noi. Mie sufletul încărcat de nedreptăți.

Mă am întins din nou pe patul acesta de scânduri. Aștept Ora
 noaptea când lumea începe să flece pe la Biserici. Mă învelesc cu
 paltorul; nu pot să stau pe spate căci mă doare, dar nu știu ce nu
 pot deslusi: Mă strivă, sau mușchi? Prin crăpăturile scân-
 durilor, prin poggina și prin pătură vine un curent rece de pe cimen-
 tul de jos, care trece și prin haine și se oprește pe Coastele slăbite.

Mă întind pe dreapta și îmi strâng gura la gură, mă do-
 rădurile. Îmi face impresia că a Copt și e puloi. Nu pot să
 pe o parte decât cu câteva minute, pe cealaltă mă doare la fel.

Mă gândesc la fata mamei (Catalina). Cum doare
 cu degetele în gură și visa la Nos Crăciun, care i aducea pucării
 de Dărbătorii Crăciunului dorușeam eu ca în pat. Serdată o
 aud păcuiind prin somn, o trezesc. Ce-i mână, ce va întor-
 plat? „Nos Crăciun a căzut de pe Casă cu un sac de pucării.”
 Nu înger nevinovat, care nu știe de toate durorile noastre,
 împlineste abia patru ani -

O, fi Ora ii, mă scot, mă spâl, mă umbra cu paltorul

8.11.44
Lupscaru
301

Mă așez pe marginea patului și mă gândesc la pustietatea din jurul meu. Sunt singur. Mi-aduc aminte că am mai sărbătorit de două ori Paștele în închisoare, în 1925 la Focșani și în 1929 la Galați. Niciodată însă nu am fost așa de trist, cu atât de dureri în inimă și copleșit de atâtea gânduri. Trec carticica de rugăciuni și încep a citi. Mă rog lui Dumnezeu pentru toți. Pentru soția mea atât de împovărată și îndurerată, pentru mama pe care iar am călcat-o și bruscăt-o. Pentru Săria din Husi, pentru tatăl meu care cuie stie prin ce ecdulă țace în această noapte, pentru frații mei de asemena.

Ami pe rând pentru estasi legionari, bătrâni sau tineri, eroi și martiri ai credinței legionare, publicați în la casete și si dăsi cuie stie prin ce închisori. Câtă jale și câte lacrimi noi fi acum în sute de familii rădăuănești. Mă rog apoi pentru cei morți, lumici și rude, precum și prieteni care m-au iubit și ajutat în viață. — Și văd pe rând pe toți; iată și pe S. Hristache și la urmă mi-apare Ciometti căpitanul de legionari morți căzuți pe vremea lui. În fațeta lor mare îi văd chipurile într'un tablou bătrân, bătrân de lungătate de mie de ani, cu plute lungi și cu coroană pe cap, Ștefan Dornușul Moldovei. Mă rog pentru el, căci el m-a ajutat în atâtea și atâtea ~~lupte~~ lupte. Iată-l și pe Generalul nostru, eroul legionar, cu serialul de martiri legionari, cu cei căzuți în ultimele lupte. Iată-l lângă

General, in camasa verde si incins, pe Marin, eroul de pe Campurile Spaniole. Nota, frate draga, Nota, mi se rupe inima cand te privesc. Au povuit amandoi, erau aproape Copri acum cursprezece ani, aceasta lupta. Te vad ager si netenator infruntand adversi fatie, sperdelind cu ochii de otel inima dasmanilor. Te vad mai tarziu coplezit de greutate si saracie intr-o tara in care pentru Tu' Nota, nu se gassea praiie. Pentru aceasta saruana de praiie in Romania nu era de ajuns numai Capul tau mlce, iti mai trebuia si o inima de tradator. Te vad muncind cu disperare. Te vad obtinand mereu cu stralucire la examene, in presa, la bară, la Catedra. Te vad tarat in inchisare umilit si plin de amaraciune.

Iti vad umeri incurvati si sufletul indoliat de atatea atacuri miselste. Te vad plangand si tremurand ptr. mine, te vad plocand la moarte sa faci acestui Neam Romanu su-
 preuia; sa ne eliberezi pe noi prin moartea ta, sa ne iesi cu pieptul tau sfarscat, cu prisarile tale rupte, drumul biruintei unei generatii. (Doamne ma rog) si vi-ta te acuni la noi, draga Nota.

Eu stau aruncat ca un câine aici pe aceste scânduri. Mă dor oasele și îmi tremură genunchii de frig. Și noi, și toti, toată floarea României, face călcata ei este prin ce tem-
 niti Doamne, mă rog, în noaptea aceasta de Iunie, privește.

18. II - 1947
MAMAVIA
CENSUR
Bulgar
10

puta. Ca nuviata, căci Tie, O Tară, nu ti trebuie
Turei moartea noastră.

O fi trecut de 12 noaptea, poate si de unu, n'au mai auzit
Osostele Anuand Juviera; aprind lumânarea si zic: "Nistos
a Juviat"

Lumina prin sate si orase se intoarce acasa, cu lumânările
aprinsse. Si nostri toti, familiile, plâng in noaptea aceasta.

Am refăcut o cutie de sarde si am mâncat una din ele.
De luni seara n'au mai mâncat nimic. Am băut o puca
tate de cauci de apă, ghemuit deasupra pogoniei, adorm.

Miercuri 27 Aprilie 1938.

Am trecut si cele trei zile de Pasti, sa mine n'aveam nimic.
Nici sotia mea, nici nimeni dintre cunoscuti, desigur n'au că-
pătat permisivnea de a mă vizita, sau poate vor fi fiind si ei arestati
pe undeva? Cren trece timpul când esti singur; in această boltă
nu intra sau decât de trei ori pe zi, câte un minut, luminata, la
dehidere, la 12 când mi aduce mâncare dela cazan si seara.

Soarele nu pătrunde înăuntru decât câteva minute la ora
cinci după masă si atunci numai prind un colt al ferestruiei.

Timpul mi e petrec stând ghemuit pe marginea patului
scriind din când în când pe hârtie de lămpăchetat,
ăceste pănduri. Ici nu există nici masă nici scaun; un vârf
de creion rătoic pe un buzunar e pe sfârșite.

-10-

Abia îl pot ține între degete; pestul de timp. Stau întins sub pătură dar umizăda aceasta țese și prin pătură asupra hainei.

De o săptămână de când stau aici, nu m-au desbrăcat nici odăta și nici n-au fost scos afară măcar o jumătate de oră la soare, să mă încălzesc. Era fost Mihail S. Holigan, un om admirabil, acela care i-a avut în grijă pe ai noștri la 1933, îi cunoaște pe toți. Desi mi vorbea să mă plouă nimic și nici să fac prea cerere, i-au spus că sunt dureri pe la Sira Spinării și în umeri. Mi-a spus răzând, prietenesc: „Asta de chiavnă închisoriță” și mi se tratază cu nimic.

Asta noapte l-am vizat pe Nota care mi-a spus: mi-a dat drumul, le-a fost și lor răsunec, acum plec la Craiova aștit să fuit într'un taxi și a plecat. Apoi l-am vizat, sovrinul General: era îmbrăcat în camasa verde cu care plecase în Spania; venise la mine cu tată meu, Cloudul Jăvoian și Gârncăta, râdeau cu hohote că mă gătesc desbrăcat.

Mă gândesc mereu unde or fi Cecilatti? vor fi dar familiile lor de ei? Or fi împrăștiati pe la diferite închisori în țară sau concentrați în vreun lagăr. Pe cine întrebi, nu-mi vei da nici o informație; în ziare nici măcar nu s-a publicat arestarea lor. Atata doar știu că în noaptea în care m-au ridicat pe mine, i-au ridicat și pe ei de la casele lor, i-a dus la Liceul Mihail Filiteanu, unde au fost

18-11-964
 magistru
 C. C. C. C.

11
 3112
 I. I. I. I.

tinuti o zi, apoi urcati in autobuz si dusi la domiciliu
 recunoscute. Printre ei se afla: tata meu, Col. Zamfir
 Popescu, Rada Babotescu, brigati, Alex. Cantacuzescu, totu
 sevinut. Clime, Ion Ionescu, Cotigă si patru preoti: parintele
 profesor universitar Cristescu, par. Georgescu Eudot, parintele
 profesor Dumitru Ionescu si par. Andrei Nichailescu care
 mare alta vina decat aceea ca este parohul Bisericii de care apartine
 satul nostru. Eudot i involat in Miscarea Legionara, dupa cum
 nu i nici parintele Eudot, decat parohul Bisericii studentesti.

Bănuiesc ca un mare lor al celor luati din Bucaresti, trec
 de sută. Profesori, doctori, avocati, floarea intelectualității
 Românesti, nimeni din ei mare in ci o vina; sunt pedicati
 fara mandate de arestare inafara de lege pe deasupra
 legii in contra oricarui principiu de omenie.

Atat de mult au fost calcati bietele case Legionare, incat
 pentru a restabili dreptatea in viitoarea României Legionare,
 unde de legionar trebuie sa devina Sacru

Nici o forta publica sa nu poata aresta un legionar, nici o
 forta publica sa nu poata patrunde in casa; in caz de delict,
 numai seful sau erarhic va putea sa patrunda in casa sau
 sa spuna arestarea lui. Este un drept indiscutabil la reparatii
 pe care il merita purtatorii acestui nume atat de mult hulit,
 incat si nedreptat astazi.

12

Vineri 29 Aprilie 1938

Of. Ioanuc, o lungă vizită.

Duminică 1 Mai 1938.

Episcopul a fost scos pentru prima dată afară din pivniță acasă la
Mise simplă în cea mică sa cetate, între patru soldați cu baionete
la armă, am fost dus până sus la Cămin. Acolo mă aștepta
Capitanul Procuror Stancu. M'a apucat groaza, căci nu
mai am nici o încredere în justiție, justiția care publică în
„Ordine” și în „Zoră”, „Constituție” și nu există. M'a luat un
interogatoriu lung de la 8 seara până la două noaptea.

Abia mi s-a dat o cameră glăsură de copii și vrate de
familie, îmi face impresia că eu nu o să mai apar nici
odată aceste zile. Și glăsurile acelea de copii, îmi aduc
aminte ^{de} Catalina „fata mamei”, pare că era un fel de
adio, pe care lumea îl trimitea unuia care nu se va mai
întoarce în ea. Și Capitanul mă întreba mereu; între
bările sale se refera la următoarele puncte: Partidul Tărilor
pentru țară e fostă gardă de fier dizolvată? jurământul
Legionarilor, semnificatia Cuvântului „Capitan” Jurământul
Legionarilor nu se scrie pe publică terului Statului?

Ordinile scrise ale ministrului de interne și jandarmeriei,
publicate de mine în legătură cu Campania electorală sau
măsurile contra Organizației mele. Ce scop avea Corpul Fostilor
militari? Corpul Noștrilor? Apologiea Crimei prin dis-

18-II-344

Curso

Bely

12

Bisocara

3117

funcționarea cu grad și crucea albă a baetilor fuchisi. Asociatia
Secreta. Asociatia prietenilor legionari, si pe alte linii Cozma Luca.
Daca nu cumva aindat cu ordin pentru arasiuarea lui, deci
obstacul de redeschiderea acestui proces, din care eu amesit
acum cu majoritatea ca cea mai buna dovada a nevinovatiei
noastre, a mea, a lui General, si a celorlalti camarazi!

Regulamentul forcut de S. General, care ar
da organizatiei un caracter para militar. Dar nu e vorba de un
proces care sa te judeci omeneste, ci de o prigoana lipsita de drep-
tate si de legalitate si de omeni, in care un bai Dumnezeu mai
poate interveni cu puterea lui. La doua noaptea, ma intorceam
in aceleasi baiouete la locul de odihna, si o sa mi fie dor de
"fata mamei". Astazi Dumnezeu iara a venit procurorul, pe
Drum la intoarcere, iar ma gandeam ca un voi mai esti de aici
ma cuprins un dor de fetita si mergand printre fentiuetele mi
gân merem "si o sa mi fie dor de fata mamei si mi se strange
ima de durere."

Astazi luni 2 Mai, a venit din nou si interogarea sa termi-
nat.

Joi 5 Mai 1938
Sunt tot aci in aceasta trista celula, stau singur ceas dupa
ceas si zi dupa zi, nu vad chip de om, decat atunci cand mi
se aduce mancare; de acasa n'a venit nimeni, ca ci nu s'a permis.

14

Am auzit că într-o altă latură stă fratele meu Floria, mâine are procesul, Dumnezeu să-i ajute. Mă rog pentru el, nu face parte din mișcarea noastră, și nu știu din ce motive este arestat.

Pe la 4, a venit plutonierul cu încarcerarea și nu a trecut în scriptele închisorii în calitate de condamnat la șase luni, anunțându-mă că mă eliberează la 15 Octombrie. Ce bine ar fi dacă n'ar fi uneltirile care mi se pun la cale acum, dar cred că Dumnezeu le va împrăstia cu lumina lui biruitoare.

Tot astăzi Joi 5 Mai, am avut prima bucurie, sau a doua. Căci prima a fost când mi s'a adus geamantanul în primele zile.

Mi-a adus de acasă un pachetel cu suncă, peste prăjit, două saculețe cu brânză "Lica" și două pâini albe proaspete.

De asemenea căciula, o burdită cu mișuuci, două perechi Ciorapi de lână și niște papuci de casă. N'am bucurat, un seum dela ai mei. N'am putut să-i văd, dar seumul acela mi s'incălzește miina. Copoul mă va scapa și de frig; psua acum de 15 zile, cred că n'am mâncat mai mult decât pâine în tot acest timp. Am dormit îmbrăcat, n'am fost scos afară nici măcar cinci minute pe zi, m'am umplut puseci și pînănechi, și mă pisca toată noaptea.

Duminică 8 Mai 1938

Episcopă, a venit magistratul instructor San Păsen, și mi-a adus la cunoștință că am fost trimis în judecată pentru "Trădare", am rămas un moment, uluit, apoi mi-a expli-

18-II-944
Cursor
Galez

13

308

cat ca este vorba de detinere si publicare de aceste secrete, care
intereseaza siguranta Statului, si care se incadreaza in
art. 191 c. p. Sub titlu "Traidarea"

Mi-a luat un interogatoriu asupra celor Sase Ordine Date de
prefecti sau de Comandantii de legiune de jandarmi, catre Sabal-
arii, toate, referindu-se la picane politice electorale in drep-
tate impotriva organizatiilor nle.

Nici un ordin din acestea nu intereseaza siguranta Sta-
tului Roman, unul din Ordine este al prefectului de Lutina,
adresat Directorilor fabricii, sidam, de pe valea Irahovei ceran-
du-li-se sa dea afara pe muncitorii legionari. Altul al Gene-
ralului Benglin, interesand Corpul de jandarmi pe care
mi l-a adus Cincora din Cercurile National-Toromiste de la
Corso sau Athene Palace. M-am intors din nou in celula mea
in inima Străpnușă de Sageti.

Eu seful Miscării Nationaliste Legionare, să fiu judecat pen-
trădare? n-am mai mincat nimic; am aboruit tărziu
de tot pe patul meu de scânduri și n-am svărcolit toată
noaptea. Simineata n-am trecut prin somn: „Nuți dragă Moța
să fiu judecat pentru trădare”

Doamne, Doamne, Cunga-i ziua, ceasuri întregi și
zile întregi nu schimb o vorbă cu nimeni - Ce să fi făcând
Soția și fata mea? am auzit că sunt închise și petiunte
la Casa verde. Un pot să mi imaginez de ce, poate că

16

Să nu veni la mine. Dar bietul tata meu în ce lagăr o fi,
o fi ajuns cineva până la el să-i ducă ceva de ale mâncării
sau de îmbrăcat? Nu știu nimic. Dar biata mamă, cum o fi ducând
și aceste nouă poveri? Căci casa noastră liniștită, ascunsă
după caisii înfloriți dela 1922, e numai câmp de perchezitii,
în miez de noapte și de zi. Să alergi de atâtea ori din
odăie în odăie și să nu mai vezi pe nimeni din ai tăi,
să nu ști de soarta lor, să-ți spuna iuima de mamă
că ei se află în cele mai grele suferințe, să-ți fie viața numai
un plâns și un oftat. O răd cum își frum mămăde
amândouă pe fată și plânge și plânge cum i se frânge
iuima. Doamne, Doamne, atâtea dureri în casa noastră,
de atâția ani.

Luni 9 Mai 1938

Astăzi a venit din nou Haisme Dan Pascu, iar am
fost dus între baionete la cancelarie. Când am esit afară
am dat de soare, de căldură, am simțit o miângăiere, par
printre baionetele care mă duceau, mă biru curvânta
cerue. Haisme mi-a spus că s-a terminat instrucția,
să mi aleg apărători, dar cine să mă apere când toți avo-
cații noștri sunt arestați. Prămas să mă gândească până
zori, mi-a spus că s-a publicat în ziare, recluzitorul Căpi-
taului Stănușiu. Ce vor fi spus buctii toți ai mei, când
vor fi ectit?

14-11-344

17
Galea

14

Popescu AA
319

Cum trebuie să fi plâns mama și soția mea? trimis în judecată pentru trădare, n'am întors înapoi în această boltă plină de răceală și stau pe gânduri, n'am cu cine să mă sfătuiesc. Unor ordinele ordiine paurăneresti și politienesti cu caracter politic, ating ele ideea siguranței Statului? Se încadrează în articolele grozave 190-191 c.p. care pot să se dea 5-25 ani înmuncă silnică. Și totuși mă frământă singur. Nu să cer o hârtie să fac o cerere Comandantului Inchișorii, spre a permite soției să vină pentru a-mi putea pregăti apărarea.

Dar cum să vină dacă este sechestrată acasă? S'o fi Abătând și ea, s'o fi Hărăuând singură cu biata „fata mamei”, de nicaieri nici o speranță. Nu singur sper în Dumnezeu și Maica Domnului.

Marti 10 Maiu 1938

De când stau aici în situația aceasta, n'am supărat pe nimeni cu nici o cerere. Astăzi am înaintat următoarea cerere Domnului Comandant al Inchișorii:

Domnule Comandant,

Subsemnatul Corneliu Zelea Codreanu, în calitate de deținut vă rog respectuos să binevoiti a înainta cererea mea, autorităților militare în drept spre a fi judecat. Terminându-se instrucția și deschizându-mi-se acțiune publică pe baza art. 191 c.p. Cer să se permită soției mele a mă vizita fiindu-mi urgent necesar pentru pregătirea procesului meu, angajarea avocatilor, etc., proces ce urmează a se judeca după procedura rapidă.

18

Activitatea mea comportă discuții doctrinare și cercetări de
jurisprudență, care nu se pot face într-un timp scurt.

De aceea cer într-o necesitate ~~de~~ apărării mele să
permiteți urgent solicitii mele, să privesc la mine.

Totodată vă rog să permiteți să se expedieze telegrama mea
abăturată, adevărată, solicitii mele.

Trimiteți-vă rugă asigurarea respectului meu.

10 Mai 1938 Cornelin Jela Codreanu

Țineri 13 Mai 1938

Eri a fost din nou, Naionul Dan Păscu, trebuită făcută ultima
formalitate pentru terminarea instrucției, dar spre surprinderea
mea, mi s'a deschis acțiune publică, pentru două delicta.

1/ Că am înarmat pe cetățenii Țării, căutând să pro-
duc război civil,

2/ Că m'am pus în legătură cu un Stat străin pentru a provoca
revoluție socială în România.

Bineînțeles că nici una din aceste acuzații, nu conțin nici cel
mai mic adevăr.

Se gândește să te abată sub acuzații nedrepte, Dumnezeu le vede pe
toate: e vorba ca Luni să nu se facă ultima formalitate a instrucției
și să nu se fixeze termenul. Astăzi acum Duminică, poate să
veni cineva din ai mei, la mine. Nu aușit că frate meu
Horia a fost condamnat la o lună închisoare și c'țiint la

18-II-944
Cursuri #3
19 July

15

310

lapsoare

Secret, într-o situație mult mai rea, decât a mea, că e foarte
dubit; mi se pune înima de durere pentru el și rog lui Dumnezeu
să-i ajute și lui.

Seara am avut un mesaj; când a venit să-mi aducă
mâncarea, s'a strecurat printre picioarele plutei și m'a
pășit. După ce m'a închis la loc, el a esit de sub pat, a mâncat
cu mine, i-am dat țu ce am avut și s'a săturat, am mai vorbit
cu el și s'a culcat jos pe ciment.

M'am întins și eu pe rogoșina mea, i-am făcut semn să se
mce sus, s'a urcat și s'a culcat lângă mine după ce m'a
lăsat pe mâini. O fiire sau semn de noroc pentru mine,
a stat cuminte, simțiam alături, suflarea unui fiute; pe la
miezul nopții, a voit să iasă afară, l-am ridicat la geam și
printre gratii a plecat.

Duminică 15 Maiu 1938

De trecut și Duminică și la mine tot n'a venit nimic.
La prânz mi'a adus de acasă niște bors cald de pasăre
într-un thermos, friptură și pâine caldă. Mi le ar și adus
biata mamă și soția mea, ce o fi pe suflatul lor și pe
capul lor. Au gustat câteva linguri din borsul cald, dar
dăbiciunea trupului și durerea din suflăt, nu mi permisit
să mâncă, așa că de vovcă ceas cu ceas, carnea
după mine. Criste usă în inima mea, Credinta în
 Dumnezeu și Sfântul Anton de Padova prin ale căror

20

minim am scapat la 1934. In aceste vremuri de urgie
sunt singura mea nădejde.

Luni 16 Mai 1938

Astăzi a venit Naionul Dan Pasen și însfârșit să
terminat calvarul acestei instructii.

In ficcare clipă mă așteptam ca cine știe ce va folosi
să mi se introducă și ce acuzatii să mi se măiarunce pe
umerii slăbiți. Mi-a spus că zilele acestea, vor da voie
mamei și soției mele să vină pentru unii putina prajă
apărătorii. Mă gândesc care ce vor zice când mă vor vedea așa
slab. Cum vor plânge?

Si vor să înțeleagă schimbările fizice și mai ales morale
la care am fost supus - E. așa de cald afară...

Nam plimbat câteva minute dar soarele mi-a înmăiat
toate mădulele și n'am mai putut să stau în picioare.
Nam avut pe o răcoare și m'am făcut rugămintă
deplin care m'am întins și am stat așa până când ora
trece - Acum sunt din nou înăuntrul de frig aici
și căta amuzată. Iară mă simt slăbit

x x

Acum e seara. Mult înu mai pare de azi dimineață
Nu am cu cine să schimb o vorbă. O trebură și a ferat
Căbul în peretele ferestrei. Tine și ea să se culce

18- II- 1938

18- II- 1938
Căminul
18- II- 1938

311

Si dau totdeauna faranimiturile; astept sa vina cu mânușoara,
dar nici cu ei nu pot vorbi; vine totdeauna locotenentul de serviciu
si plutonierul. N-am voie sa vorbesc cu nimeni, dar se poarta
cu ei, ca si Comandantul inchisorii, cu o delicateta care
pentru mine este o mângâiere.

Ostasul saracul, aceasta faptura suprasuavă care si
face datoria corect, executând cu strictete ordinele primite,
dar în ochii caruia nici o poroire si nici o patate
Eleganta sufleteasca, Scoala armatei Române, Ce fru-
moase. !. !.

Marti 17 Maiu 1938

Azi pe la 10, a intrat locotenentul si mi-a spus: „Mergem
sa-ti-a venit familia” N-am încãltat repede si am por-
nit-o de data aceasta, numai între doua santiușe, cântând
si mi întăresc uici bine privirile slabite si gâduindu-mă
cum sa fac sa par mai tare. Când am ajuns mi-a
venit în prag „fata ucarii”, au luat o tubrate si au
sarutat-o pe fata si pe ochi, strângându-o lângă mine
mea. Inamtru era mama si sotia mea, mai îmbrăți-
șat amândouă si au început să plângă. Mama saraca
aici mânușe reci; 15 minute au trecut ca o secunda.

Le-am întrebat de tata meu, e închis în lagăr la
Miercurea Ciucului, n-a putut să-l vadă nimeni. Ceilalti
prati sunt liberi, afara de Horia, condamnat la o luna.

24

Au trecut cele 15 minute, nici nu știu ce am vorbit. Ne-a arătat Lizeta Gheorghiu lista de martori și de avocați. Mi-a spus că mâine, mă vor duce la Consiliu de pasăi. M-am despartit cu inima spăsiată, mă doare durerea lor.

Vineri 27 Mai 1938

Acum săptămână de jumătate la ora 4, am fost detinut și dus la Consiliu de pasăi în vederea studierii dosarului și a procesului. Acolo am stat uai omește, într-o cameră cu pat. Am luat contact cu avocații în fiecare zi. Vineri, Sâmbătă și Duminică a trebuit să cercetăm douăzeci dosare, reza numai pomencit.

În trei zile să-ți cauti contra probe, cărți, fiare, debateri parlamentare, foi streine. Să-ți aduci materiale de-al tău, ordine, Circulări, acte înprăstiate cine știe freunde, și aceasta cu atât mai greu, cu cât ai tăi toți care au lucrat cu tine, sunt trimiși în lagăre sau ascuns să nu fie prinși. Au alergat săracii băieți, tinerii avocați Segibuan, că albiu de în aceste trei zile - Avocații mari, au refuzat ca să mă apere, Radu Roșetti, Vasilin Cluj, Paul Ilescu, Mora, pînă și Helu Ionescu, Petrache, Pogonat, Jouel Teodorcanu; de teamă să nu fie dusi în lagăre. Teama și lăși țate.

- De aceea totă admiratia mea pentru avocați;

18 II-244

23

17

Popescu
312

Hentescu, Radovici, Rădulescu, Paul Jacobescu, Dizeta
Georghiu, Cerveus, Horia Cosuovici, Jambulescu, Collescu
Oluj.

Luni dimineata, s'a deschis prima sedinta. Tribunalul Militar, era compus din Presedintele Sectiei I, Colonelul Dumitrin, si patru ofiteri de front. S'a citit apelul martorilor, lipsseau toti cei din lagare, adica oamenii cu care sau lucrat eu, martori de fapt. S'a cerut amonarea si aducerea acestor martori; Tribunalul a respins cererea, apararii; S'a citit Ordonanta definitiva, plina de patimă, de răutate si de neadevaruri. Afirmatiuni gratuite nedovedita cu nimic, lipsite de buna credinta, de certitudine si de acuzimintele doare.

Dupa masa dela ora 5 până la ora 12 noaptea, am vorbit în sapte Ore consecutive, spulberand una dupa alta, acuzațiile care ni se aduceau. A doua zi, a aparut în ziarul, curant după curant, tot ce am spus, în afara de sedinta secreta si cu chestiunea cu depozitele de arme, care de rusine, cenzura le-a oprit.

Marti, ni s'au pus întrebări de către Procurore, la care am raspuns punct cu punct. In referendum, am fost dat în judecata pentru Trădare, art. 190-191 @ p. Detinere si Publicare de acte secrete, interesand Siguranta Statului, bazându-se pe Ordine politienesti si jandarmeriei.

226f

de natură electorală. Pentru art. 209, legătură cu o putere
streină, pentru a primi instrucțiuni și ajutoare, în
scopul de a declanșa revoluție socială în România (ba-
zându-se pe o scrisoare falsă) care nu ni aparținea, pe
care n-o văzuserăm niciodată în viață.

Pentru art. 210, înarmarea populației, pentru declan-
șarea războiului Civil, bazându-se pe nimic. În ultimul
timp, adică cu 10 minute înainte de a da cuvântul Pro-
curorului, printr-o adevărată minime Dumnezeuască, se
descoperă autorul scrisorii, pentru care eram acuzat eu.

Un avocat din Râmnicu-Vâlcea, citind scrisoarea, vede
că e străbătută de două idei: 1/ Ideia de economie auto-
mată și îmbogățire mutuală, cuvinte, definiții și goui-
duri care nu ni-au aparținut niciodată.

2/ Ideia unei alianțe economice. Un avocat își reamini-
teste că a cunoscut undeva aceste lucruri. Pleacă la Râmnicu-Vâlcea
și în adevăr, găsește cartea dată de autor, cu dedicație scrisă de
mâna sa. Pe cupertă se găsește în subtitlu cuvintele:

„Economia automată”, iar înăuntru în ultimele pagini
explica acest nou sistem economic. La sfârșitul cărții
în vreo douăzeci de pagini pleacă pentru cealaltă idee „Alianța
economică” „un credit internațional cu „Oficiu internațio-
nal” etc. și ca ultim noroc al nostru, scrisul de mână, dedi-
cația, este același, scris exact ca în scrisoarea de care

+

18-II-44
Cuznet
Zaluy

18
Lascaru
313

Sunt acuzat eu. Avocatii îndrăznită cu totii în fața acestei
minuciumi și cer presedintelui, să fie chemat autorul scriso-
rii D. Rădulescu Thaur.

Presedintele respinge cererea, o parte din avocati se duc
la acest domn. El pecumoaște că a scris o asemenea scrisoare

+ Vine prima la poartă Tribunalului, dar este oprit a intra.
Ridic din nou chestiunea. Domnul presedinte și Cuorat Tribunal

sa descoperit definitiv autorul scrisorii, pentru care sunt acu-
zati eu și D. Rădulescu Thaur, colaborator la Neamul

Românesc. Nu l-amose personal, nu știu misterul prin
care această scrisoare a sosit la mine. El pecumoaște că e a lui

că a scris-o el. Chemati-l să dea explicații. Luati măsurile
pe care creveti de curiintă. Presedintele respinge cererea,

În sfârșit pleșcoză cei Făvocati ai mei! Insuperabil.
Și Joi noaptea ora 12, când Tribunalul se petrage în

deliberare. Te mine mă duce în cameră și după pre-o jumătate
ora, mă suie în dubă și mă duce la Filava.

Sunt lănistit și cu Conștiința împăcată că nu sunt
vinovat cu nimic. Nici una din acuzațiile ce mi se aducă nu

n'au rămas în picioare.
Stata-mă din nou în Celula mea! Mă cutie vela și sunt

bolat în sgamotul unor pasi și de fărvoarele ce se frag, mă
scot în fucidare. Întră procurore, Naionul Radu

Jouescu, grefierul Tudor, Comandantul inchisorii și

26

cei alti ofiteri din garda. Prefierul citeste. Tribunalul
Militar a raspuns afirmativ la toate intrebarile.

Spuneti Costamurat la 10 ani munca silnica. Mai paun
Cateva minute si se uită la mine. Măsurul face ochii mari
si da din umeri: Pleacă toti.

În fata unei nedreptăți care mă lovește, sunt cu constiinta
impacată. Deschid la întimplare carticica de rugăcuni
a Sf. Iuliu Anton; se deschide la pagina 119. Citesc: Fa
ca să primesc cu liniste orice trimiti Dumnezeu, începând
că este vointa lui.

Duminică 29 Mai 1938

Mie dor de Carameu-Sybra, de malul mării. Am trecut
pe vremea aceasta, eram acolo și pregăteam cu Toan
deschiderea Covertului Logionar. Numu se adună din nou
negustorii și viața începe.

În tabăra noastră vor crește bătarile și spiii și
vor acoperii munca noastră. Mude în anii trecuti eră
numai freanăt de viață, de sănătate, de bucurie, acum se
va întinde prostiul și totuși cred că lumea care
venea acolo în fiecare vară, își va aduce aminte și de
mine.

Când m'am întors dela proces, a doua zi în curtea
ospizii dela geam, Dan născut frisorii, vrabia alerga
toată ziua să le aducă benăncare.

18-11-1944
Căminul
27

19

Lopescu

Mă uit la ea. Totdeauna vine cu pisica plină. La tăta
Căpînt în mine lor cămăși și atăta fericire.
Notă de la Proces.

311 10

Tot timpul am fost ținut într-o pază extrem de se-
rădă și cu totul neobisnuită. La usa mea au stat perma-
nent doi pandarini în post, iar în Camera cu mine,
un plutonier. De asemenea un plutonier a stat tot timpul
în preajma mea. Discuția cu apărătorii care totdeauna
sunt creștini, le-am făcut în fata lor și a doi agenți de
poliție. Avocații mei că să poată pătrunde la mine,
treceau începând de la poartă prin patru Cordoane făcân-
du-li-se percheziții Corporale. Tatile pline de agenți
Căpînt spionau pe apărători, pe martori și pe ofiteri. Mi puteau
vorbi doi oameni că imediat de sea lângă ei mi alb treilea, agen-
tul spionul --- o atmosferă încărcată, înăbușitoare plutea
între zidurile Căminului și în afara lui. Fiecare avocat sau
martor se aștepta din moment în moment, să fie ridicat, arestat
și dus în lagăr. Au fost ridicați de pe banca apărării, avocații
care în acel moment erau asimilați magistratilor. Avocații
Colonel Rădulescu și Flasta; au mai fost arestați, Colonelii
Căpînt, Stănică și Popescu Buzău.

Avocaților din provincie care s-au înscris telegrafic
li s-au făcut noaptea percheziții în casă și li s-au pus în
vedere că dacă vor părăsi orașul, vor fi arestați și trimiși în
lagăre. În fine cu foarte multă grație au putut pătrunde la proces.

În momentul în care a început apărarea, n-au mai putut intra nici stenografi n-au mai fost aduși; mesele erau goale. Se ustădăta în afară de cei șapte avocați, hotărâți. Că vor bea și restul n-a mai putut intra.

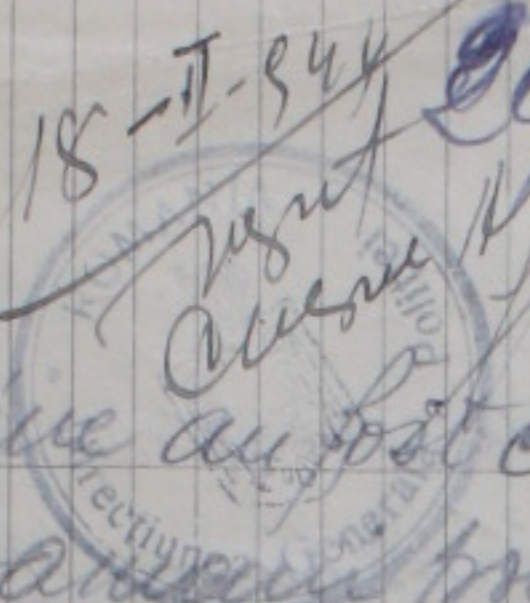
În timpul cercetării procurorului făcut de alții și nu mai cetit de el, a fost tras în editii speciale sub amenințarea sus-pendării ziarelor și citit la radio în întreaga țară. Cursivul apărării a fost discutat de consiliul într-o sală goală și nu s-a lucrut în presă decât de 3-4 rânduri. Apărarea a fost în-credibilă, Horia Cosmorescu, Hentescu, Rădulescu, Lizeta Mesighin, Iacobescu, Rădulescu, Caraciu, toată admiratia mea pentru voi iubiti prieteni și pentru toti ceilalti ce ati fost nedormiti de mine, ati nunciat, ati alergat, v'ati batut și ati tremurat așteptând dreptatea.

La ultimul cursiv am spus: „Curat Tribunal, aveți în mâinile dvs oștă, nu viața mea, ci onoarea întregii țări și a românilor”.

Cred în justitia militara a țării mele. Tribunalul meu deci să răspundă la trei chestiuni: -

1/ Actiunea și publicarea de acte secrete încadrate în art. 190-191 C.P., ori s'a dovedit până la evidentă că Ordinele cele șase aveau caracter politic, erau simple ordine de urmărire politicești a membrilor organizației mele; că ele nu atingeau deloc siguranța Statului.

18-II-944 20

20
Lupșteanu

Că asemenea ordine au fost citite în parlament, au fost pu-
blicate în ziare, că o anumită politici avean asemenea ordine.

Domnul Maniu într'un singur număr a declarat că a
fost 16, pe care le-a publicat într'un număr din

în sfârșit că art. 190-191 c. p. se află în capitolul "Crime
Contra Siguranței ^{exterioare} Statului" și că cuvântul Siguranța Statului
în art. 190, se referă la siguranța exterioară a Statului; Că nu
se pot încadra acele ordine în crime de trădare.

Tribunalul avea să răspundă la o a doua chestiune:

Au luat legături cu un stat străin, pentru a primi ajutoare
și instrucțiuni în scopul de a declanșa revoluția socială.

afirmate bazată pe o scrisoare falsă care nu mi
apartinea. — Se descoperă autorul scrisorii, instrucțiunilor
și ajutoare, acuzații de susținere de rea credință în scopul

de declanșare revoluția socială art. 209.

31. În sfârșit Tribunalul avea să răspundă la crimele
de înarmare a populației în scopul de a face război
civil, lovitură de stat, etc (art 210). Ozi au dovedit

cu principii fapte, acte și măști, că nici nu ne a trecut
prin minte să facem o turburăre cât de mică.

Primejdia de la răsarit prădiului ne făcând gresală
fără par, și totuși Tribunalul fără a avea nici o

bravă a răspuns afirmativ, la toate întrebările mele
condamnându mă la 10 ani muncă silvică.

O mare nedreptate.

O mare nedreptate.

Primească Dumnezeu și suferința mea spre înflorirea
 Neamului nostru. Dureri lângă dureri, chinuri lângă chi-
 nurii, suferință lângă suferință, rană lângă rană pe
 trupuri și în suflete, mormânt lângă mormânt.
 Așa vom învinge.

Simoni 3 Iunie 1938

Continuarea notelor de la proces. Campania de ură
 la studenția asistat pre-o dată în viața publică a Români-
 un om care să fi fost atacat cu atâta înversurare, putându-și
 crea credința de întreaga presă și de toate Cluburile indeo-
 politice așiste, așa cum am fost eu, arestarea mea în tot
 timpul, instrucțiunii în scopul de pregăti Condamnare
 în fața opiniei publice. Nu a fost în tot trecutului politic
 asupra mincării nu s'a concentrat atâta ură. Simoni
 n'a fost lovit ca mine fără a avea posibilitatea să mă apar
 fără ca cineva să mă poată apăra.

Deoarece vestire și Curvântul au fost lovite în primul rând
 suspendându-se apariția lor. Mac Ionescu și el în lagăr. Cele-
 lalte atacă eu înversurare, unde din tactică, allele din
 Ordin. Atacurile erau comunicate oficiale ale Ministrului
 de Interne. Cine ar fi îndrăznit să le publice sau să le
 discute nici cum să le Contrazică, le-a suspendat.

S-au distins în atacuri „Curentul”, „Neamul Românesc”

31
18.11.94
Monty
21
L. J. J. J. J.
18
316

si Capitala" Teicaru, Jorga, Iteanu.
Condamnarea Bisericii

Am stiut dacã ar trebui sã numesc astfel discursul cãtre
tineret al Patriarhului Moiron Cristea, incare acesta
condamnã în cuvinte grele, Miscarea Legionarã a tineretului.
Biserica Ortodoxã ia atitudine ostilã tinerimii Românești.

• Întruce și dinaintea ochilor condamnarea pe care Biserica
Catholicã prin episcopi oãi o anunca asupra mișcãrii naționale
din Germania, cu unu sau doi ani înainte de biruinta lui Adolf
Hitler.

• În mie caz e dureros, extenu de dureros - oã lupti pentru
Biserica patriarhale la marginea lumii crestine.

• Focul care arde bisericile de alături își întinde para până la
noi - luptãm, jertfim, cãdem, ne tãrneste sângele din piepturi și ne
apãrãm Biserica și Biserica ne condamnã ca „periculoși neamului”
„rãtãciti” ca strãini de neam. - A tragedie în sufletul nostru - un
mic exemplu pentru a prinde manta acestei tragedii -

• Un copil care nu și-a vrãzut de mult pe tatã sau se repede
la el sã-l îmbrãtiseze. Când copilul se apropie de el, tatã il
prinde rece și-l ține cu palma peste gurã ascãndu-i doi dinți.
Am vã putei imagina sãmuciorul sufletese, tragedia din sufletul
copilului în fata acestei neastãptate bruturi. Dar amãgirea, rușinea,
durerea fizicã la ea mai curatã doborãto, durerea moralã nu știu

32

care mai mult, dar trate la un loc strivire a inimă de copil.

- „Biserica Părintească” „Biserica străbună” nu ține. Patriarhul și primul ministru în. Mamele țării să fac toate, dela care ne în în fiecare zi atâtea chinuri.

Dramă, Dramă ce tragedie! Si la ce chinuri ne prii oarmă suflet! A frământare în piepturile a inimă de țiveri țărani, muncitori, studenți.

Sâmbătă 4 Junie

Azi n-au uitat în oglindă și au văzut pentru prima dată peste zece fire de păr alb în barbă, albe ca zăpada, deosebiți în cap.

Luni 6 Junie 1938

Su alti celule, infierare seară aut cântând „Cu noi este Dumnezeu”, înțelegeti Neamuri și vă plecați” și apoi pe rând toate Căminele Legionare. E plină închisoarea de legionari; ei stau împreună, cred în grupuri de câte douăzeci în fiecare încăpere. Fina sunt liberi, eu nu-i pot vedea, au auzit că sunt pe lângă ei; Li zeau, și Gheorghiescu; numărul lor trece de una sută, nu mult în proporții egale, studenți, muncitori, și țărani, aceștia din urmă din județul Ilfov, dar mai ales din județul Vlasca Jăgherei dela Brașov; atât au putut afla, deoarece nimeni

14-11-944

22 *Coștă* (19)

n'are voie să-mi Communice ceva sau să vorbească cu mine. Acum mă scot în ficcare dimineață după masă, la început câte o oră, acum trece și peste o oră.

M'am refăcut, mă simt mai bine desi mă supără mereu surzenia surdă în partea de jos aării spinării.

În ficcare Joi și Duminică, mi vine de acasă, mama, soția, fata mării Lizeta Georgeșin și câte-odată avocatii; de mâncare am suficient și chiar

pea mult. Aștept aprobarea pentru o masivă de spirit ca să-mi încălzesc ceva, să fierb Ouă, să-mi fac ceai.

Toată ziua, stau singur și vorbesc pe rând cu cei ce au murit dintr-o dată noi; îi văd cum erau și cum stau lângă mine. Merg alături prin curtea, stau pe scările acestea lângă mine.

Cei mai mulți au trecut prin Jilava, Hora, Marin Stere Ciurmetti, Domnul General, Domnul Cristache

tutdeauna stau tot lângă mine, când mă rog lui Dumnezeu se roagă și ei. Acum citesc evangheliile de la Capăt și peste timp lung dincolo de două mii de ani.

Te văd pe Domnul nostru Iisus Christos scris de evanghelic ca și cum ar fi la feceră și de mine, îi văd în băcămintea, îl văd cum pășeste rar înaintea apostolilor, cum ridică bratul

cum vorbeste cu ei, cum binecuvinteaza lumea.

Il vad cum a cãput sã si de poaga „Doamne
fã sã treacă paharul acesta dela mine, dacã este cu
putintã.” Il vad cum l-au prins si cum il duc legat spre
Aua si Caiafa ! Ce trebuie sã fi fost în sufletul lui
atunci, în domul acela ? Ce dureri, ce griji, ce anxi-
tãri copleșitoare, îi trece pe dinaintea ! Ce urias exa-
stare trebuie sã dea. Il vad cum il bat, cum il lovesc
pe fatã, la interogatoriu luat în noaptea aceea de
cãtri farisei si Carturarii marii zilelor de atunci.

Cum cântã sã-l încerci cu tot felul de întrebãri si
el tace si se uitã la fiecare din jurul lui. Se uitã în ochii
lor, poate va gãsi un sprințu la vreunul din ei : în
nevrocirile lui, cum se leagã de doi ochi prietenoși
o privire caldã prietenoasã, înțelegãtoare, îi dã
sperante, puteri. Uimic. Metehindeni ochi de fiara
plini de urã, de viclenie, de prostã de a chinu
Atunci il vad cum scãrbit isi lasã ochii
la pãmânt.

Marti 7 Iunie 1938

„Toti l-au osãndit sã fie pedepsit cu moartea”
(Marcu 1-4-6). Dupã ce l-au legat pe Iisus, l-au dus si
l-au dat în mâinele lui Pilat (Marcu 15-16).

Tipãșuna în inima lui aceeaș pugnãciune
Aruncã

18-12-1944
Carmen
E. G. G.

23 318
L. G. G.

In gradina Mesimaria; „Doamne dacă nu se poate
 să se treacă pehorul acesta de la mine” O nădejde
 îi aprinde în suflet. Poate Pillot îl va găsi nevî-
 norat. În adâncă simte lupta dintre Pillot și Farisei.
 La casa Fariseii înving. Inca o nădejde spulbera.
 Pe fata coplesita de durere de oboseala o noua sefă-
 apora. „Sunt Postile” & obiceiul să se elibereze
 condamnatul la moarte. Pillot se va adresa poporului.
 Poporul e desigur cu mine și va cere eliberarea mea.
 Nu am făcut bine cum vîdeceat pe atîta. Nu se
 poate să nu fie afora în multime măcar cîtiva
 în eu vîdeceat de mine ești totuși au auzit că sunt
 prins. Desigur au venit. „Multimea e cu mine”
 și și tece pe dinaintea ochilor clipă de acum
 o săptămîna de intrare în Ierusalim.
 Prata multimea l-a primit cu crengi înflorite înge-
 buchind înaintea Lui (Mat. 20-2)
 Cei mai multi din norod își asterneau haină pe drum
 alți tăiau ramuri din copaci și le presărau pe drum
 (20-9) norodul cum mergeau înaintea lui. Iisus și
 cei ce veneau în urma stegau „Oana fiul lui David
 Binecuvîntat est cel ce vine în numele Domnului
 Oana în cerurile pcarinate. Sa ești cu se tîneau
 cu mine după mine la predici? Si ochi și
 uminau dacă Pillot și hotărăste să ceară
 poporului eliberarea sa e salvat!

36

Truata e sa se hotarasca Pillet la aceasta.

In sporsit Pillet se hotaraste. Tese in balcon si

stiga popoului adunat hotii (27-17)

"Pe care sa vi l plotozose?" Barbara sau pe

"Isus care se numeste Haistes? Isus aude din

nauntu in teborca si se pare un veac minutul

in care asteapta raspunsul (Ion 18-40) Atunci toti

au stigit. Nu pe el ci pe Barbara. Si Barbara

este un tolhor. Dar atunci ce sa fac cu Isus

caei nu s gasese nici o vina? Restig nesti. Restig

nesti. Stiga multimea. dar ce pana a fost

(Mateu 27-23) Ei au inceput sa stige si mai tare!

"Sa fie restiguit!". Cu sunt nerimorat de sangele nepi

haintului acestuia (Luca 24-34 - 22-23) Dar el stiga

in gura mare si cereau de zor sa fie restiguit"

Si stigatele lor si ale protilor celor mai de felina au biruit

"Isus aude si se intrecea privirile tu Irine sa

Pare ca si judecata il paraseste. E scos afara in traua....

multimea stiga dar il nu vede pe nimeni si nu mai aude nimic

Acum el nu mai are puteri. Nimeni nu mai face caei

in momentul in care a fost prins Dumnezeu l'a pierdut

puterile si l'a lasat om ca cum e toti. Pentru ca sa

sufere ca om. Adica suferinta lui sa fie maxima numai

asa va avea puterea pascuatorii a pascuatorii

18-II-944

ROMANIA
CURSUL
1937

24
319
Lazarus

noianului de păcat de până atunci și de atunci încolo
până la noi și până la sfârșitul lumii.

Acă ar fi rămas dumnezeu n'ar mai fi suferit neexistență
sufărta cu ce s'au fi răscumpărat păcatul lumii căci
hăituitorul pentru aceasta a fost trimis. Deci el a
găndit a suferi a s'arat până în ultimul moment ca noi
Pe el loviturile s'au dăruit ca și pe noi rămenii
oboseala s'a frânt ca și pe noi. Toate ofensele toate
infernice toate nedreptățile s'au străpuns înima ca și noi
de sub ploaia acestor lovituri și ofense care erau asupra
copului său neputincios în fața lor a fost omenește a fost
ca noi. Totă eum își urcă crucea. El văd eum că
grăutatea ei ca și mădularile noastre omenești sunt slabe
și se încovoie sub greutatea povnilor își stinge fruntea
de sudoare. În jurul lui sunt numai fier. Nimeni
nu-i este mila. Nimeni nu plânge pentru el totuși
Totă o mică evanghălie. Un om se opoară din călătorie să
ducă el crucea. O evanghălie. Este cinora care și
crede durorii. Doi ochi ca și s'au înteles. O inimă core
fate la fel cu a lui în ceasul durorii supreme. În vreme
după el veneau femei și norod care plângeau (Luca 23-33)
Când au ajuns la locul numit căpătâna s'au răstăruit
acolo pe el și pe făcătorii de rele unul la dreapta altul
la stânga. El n'a fost un atlet ca să reziste să se
impotivască să se lupte până la doborâre.

Le văd slab și ercat blyim. Iși intră de curând slaba și
 pleită de patni pe luna și spune. Călăilor hai "Boteti"
 voi sunt momente care ficeau pare un reae. Si I
 apaca. Ista eniul. Sunt prima atingeri a lui de mână
 gelida Oh prima loritură. A doua Iși simtă bratul
 turtuit pe cruce. suna grozave Iși ștăpunge tot trupul
 Ar pacui dar nu au putut nici pentru aceasta. Gand!
 La fel mână doua I'a intră de ea să I'o potirias
 lina căci el sta ștăpus de durere și tremura și
 carnea și oschi trate. suna prin vasele picioarelor
 ista eniul. Se aud loriturile circumului una după
 alta. Ficeau se cutramura și ștăpung creieni. Intră un
 țorziu engles pierdut "hi e pit" (Ioan 19-28).
 Irea pila cecul al șoscha și I'a făcut în tuorie post
 teta tora. soarele se întuiceat și catopțoarea din
 lăuntrul templului I'a rupt în două. Dumnezeu al meu
 Dumnezeu meu". Pentru ce ulci părăsit. ? Si opa Tati
 In maine Tati emi incredutez duhul (Luca 23-46)
 Iar eu în genuchi la picioarele acetai cruci de pecare din
 trupul de om a plecarla Dumnezeu sufletul lui I'an Nă în Iin
 Tatăl nostru care esti în Ceruri, Sfintească-se numele Tău
 vie împărăția Ta, facă-se voia Ta prinim în cer și pe pământ
 Păina noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi și nu
 iartă gresalile noastre, precum și noi iertăm gresitilor

18-11-944

199
Curs
Cămineț

25

223
22

nostru si nu ne duce pe noi in ispită si ne mantuieste de cel
rau. Amin. Si ca la sufletul care s'a pierdut. Asemenea
aminti aminte de toti ai mei, primeste-i sub sentul tau,
iarta-i si odihneste-i, da-le putere celor vii si biruinta asupra
celor potrivnici spre inflorirea Romaniei Crestine Legionare
si apropierea de tute Doamne a neamului nostru
Romanesc, intru nadejdea invierii lui. Amin

Hristos a Inviat!

A inviat a treia zi din groapa. La un răgut "Nu cred a fis Toma
si a venit in locul lor. Iisus. La ce chemat pe Toma si i'a fis:

"Du-ti degetul in coace si mita-te la mainele mele si adu
si mana si pune-o in Coasta mea (Jacob-20-23)

Doamne si Dumnezeu meu (Ioan 20-28) a strigat Toma
dupa ce a cercetat cu mainele sale Coasta strânsă si
mainele Hantui forului. A inviat Hristos, fiindca este
toată lumea pînă la sfârșitul vremii, speranta, nadejdea,
că niciodată nu vom fieri sub piatra nedreptatilor
cicâts de grea va fi asefata peste firavle noastre trupuri.
Vom invia, vom birui.

A inviat Hristos pasăbind nadejdea invierii din morti
Căviata noastră nu se termina aici la acesti asa de trecători
60-70 ani, că se prelungește dincolo, că ne vom intăli iar cu
ai dragi ai nostri si nu ne vom mai despărți niciodată, că vom
invia din morti in numele Lui Hristos si numai prin Hristos

40

adica in afara de Credinta in Hristos, nimeni nu va invia si tu
vafi mantuit.

Joi 9 Iunie 1938

In fiecare noapte visez. Nici odata n'au visat atat de
Ca acum. Asta noapte am visat o lupta care se da la
Medea in trei sectoare. Unele la pompa, altul pe partea
Orasului care urca pe Vitifoin deasupra cazorunii; alt
treilea era sub Comanda mea intre „Villa Stelian
Popescu si Hotel Palace” pana spre linia fierata cu Directia
Gara. Mi se tragea cu focuri de arma. Lupta era Corp la
Corp, Sectoarele mele a dat inamici peste Cap Julgerilor
si l-a impins dincolo de gara punandu-l in debandata
Celelalte doua sectoare au sare care greutate au
posbit. La pompa, am intervenit in ultimul moment ca
ai mei. Inamicii era insa pespici, cauti am ajuns eu.
Am fost si pe Vitifoin si ochiam cu un tun care semina
mai mult cu un aruncator de bombe „Haseu”, dar nu
am tras. Intre cei ce erau cu mine, imi reamintesc
bine pe Bordeianu si Miluta Popovici, pe cilalti i am
uitat; am adormit din nou.

In fata unei Case la o masa/potiva cu fata de masa
alba, am visat ca eram eu, tatai meu; pe masa era o
singura ceasca plina cu cafea neagra; in dreapta mea
era o vale mare la cativa metri de noi, iar in fata

18-II-944

41

26

321

23

deasupra noastră de ridică un deal mare lutos și
pietros. La un moment dat, a început să se sursească
și să cadă la vale. A căzut și un foc verde
care era acolo, apoi a început să cadă pe masa noastră.
Ne-am ridicat și am fugit spre Stănga. Tatăl meu mi-a
spus: "Beati căfeana", eu mi-am apropiat de masă, iar
chiar atunci a căzut în mijlocul mesei peste cafea,
obucată de prăvănt care ardea.

M'am retras și a început să cadă și să cadă prăvănt
amestecat cu cenușă și cu tociumi. Femeile din casă au
fost în strângă lucrime, văzându-se în focul acesta.

Eu am văzut geamantanul tatălui meu și mi-am
peșit deasupra monedăului și l' am luat. Când am
spus acolo, o femeie se apleacă deasupra geamantanului
și a acoperit o prăvăntul și Cămbra care cădeau
și se vedeau munca picioarelor, era mama mea. Aici
mă și m'am ridicat o pe umeri, iar eu Stănga am
apucat geamantanul și l' am luat. Și Coborâm
s'a repeșit tatăl meu să mi-aute strigând "Săraca"
"Săraca", m'am treșit. Am coborât din nou, am
arșat o domnișă în pat pe soția mea și pe Nicolita.

Când în strada, l' am văzut pe Anăraudescu și pe
Horodniceanu și îi întrebam "Unde este Nicolita"? căci
aveam să o văd, că se scutase și plecase dela noi.

42

Am căutat o într'un loc, dar nu era, am căutat o
 mult și am găsit o cu mama ei într'o casă și s'a
 făcut zina. —

Vineri 10 Iunie 1938

Astăzi dimineața a sburat primul prii din cuibul dela
 geantul meu. Câtă emoție, cât tremur pe d! primii
 prasi și primul sbor în viață, câtă grijă, câtă lucrare
 pe mâna lui, e plină de bucurie de chemările ei de îndea-
 nările ei, unuși ciripit; mergi cu bine dragul meu
 în sfârșita libertate. De câteva zile umblă înăcusa
 verde pe aci prin celula, când mă cule de aproape de
 adertamentul meu; aseară vroia să se aseze pe cap,
 tuu încercat să o adung, ea s'a speriat, a făcut un salt
 a dispărut. Azi dimineața au găsit o turtita sub pogo-
 no, am ridicat o și am îngrijit o timp de o oră, i am
 dat apă peste care am pus praful de zahăr, a bătut și a
 refăcut și a sburat afară.

Pe la ora unu am fost chemat sus la cancelarie, o
 ancheta. Capitanul Popăneanu dela Consiliul de Război
 a venit să cerceteze dacă am trimis ceva din închisoare
 un manifest prin care îndeamnă oamenii mei la război.

Se spun noi motive de casare și de a un termen,
 am studiat cu ei motivele sunt principale. Unu și a
 abuz Martoreu de fotă, oamenii dela Cinc accion care

în recurs. Jacobescu spunea că va vorbi două ore. Mă
 trepit, am dormit în nou, m'am visat Catalosind în
 tlen, cu Maria, Sofia, fata și Siloia. Trebuie se aplica
 de tare spre prăpastie, încât credeam că se va păsturi.

Astăzi am făcut jos căci mergea încet și am pus unia-
 rul. Ceilalti au făcut la fel, a deraiat puțin după lume, dar
 nu s'a dus în prăpastie.

Luni 13 Iunie 1938

Toată noaptea m'am deraiat, cred că uia dor plămâni
 în partea de sus în dreptul omoplatilor. Sunt în ambel
 parti o durere slabă și o căldură permanentă, o să chem
 doctorul, greu o să یرc muntele acesta...

După masă au fost avocatii la mine, căci la 15, miercuri
 este recursul meu la Casaria militară; ei cred că se amână
 cel puțin cu 5 zile, pentru că așa e uzul.

Marti 14 Iunie 1938

Azi a fost Lizeta Gheorghin, ceilalti studiază; i-am încredințat
 cu această ocazie un mic testament familial pe care l'am
 făcut azi, aci în celulă la mine. Pe mâine recursul.

Astăzi am terminat de citit "Epistolia Sântului
 Apostol Pavel" Am rămas profund impresionat, mântu-
 risesc că până acum citeam numai unele din ele și fără
 a le aprofunda suficient, vom scri mai târziu căci merita
 un întreg studiu. Noaptea aceasta l'am visat pe

18-II-944
Muzee
Cuvinte
H. H.

1938
25

Parneata, se plânga că a fost în tabara la Ciuc. Apoi
am vizat pe Tell, era escortat, a fugit în casa la Juciu.
La urmă l-am vizat pe Heer Cantabuziu, am vorbit cu
el într-o casă, dar nu știu unde.

Miercuri 15 Iunie 1938

Când am terminat Evangheliile, am înțeles că stau aici
în închisoare, din voia lui Dumnezeu, că desi nu am nici o
vină sub latua juridică, El mă pedepsește pentru păcatele
mele și-mi pune la încercare Credința mea. N-au lăsat.

A căzut lăcuste asupra Abuciumatului meu suflet, cum
se căsă lăcustea peșara la țară, Abuciumul, soarecirile și
incordările lumii. Oamenii, păsări, animale, copii și
erburii, prănușii muncii și țării de fiarele plugarilor,
întră în repaus, căci țara au fost Abuciumat, mult a
mai suferit farmacia carnea de pe mine, nu cred să
fi îndurat vreo dată mai mult ea acum. Credința și
"dogma" nu mi le-am pierdut, dar am simțit că la
un moment, mi s'a rupt firul Noaptea Chiinut fiziceste
Caru Căine (Sunt pline haiele de suferințe) Jata, Sunt
acum 60 zile de când dorm îmbrăcat pe scândură și pe rogo-
șina aceasta, 60 zile și 60 nopți de când dasele mele Aug (ca
o fugativă, unezeala care țâșnește din pereti și din
prăvălănt. De 60 zile nu schimb o vorbă cu nimicui, din
cei de aici, nu am voie să vorbească cu mine și atacat

46

în același timp în ființa mea morală, acuzat de trădare, de
rat străin ca neștiind românii nici după tata nici după mine
aratat ca un burzuan al Statului coplesit de loviturile și legi
cu mâinile la spate, adică neavând nici o posibilitate de
apărare.

Cum simțeam strâns la gâtul suferinței fizice, psihice,
măturării celorlalți și în familie și în afară, am
simțit că mi s'a rupt cum și cele trei fire nevăzute
care leagă pe creștin de Dumnezeu. "Nădejdea," Mi s'a
făcut negru înaintea ochilor, simțeam că viața începe, dar
mi l'am legat la loc, luptându-mi cu ei. Cum? Citind cele
bune evanghelii, când le-am terminat, am simțit că am
făcut cele trei fire și că ele sunt Cuvânt, Creștină, nădejdea
și dragostea. Și acum terminându-mă de citit, perizorale
Sfântului Apostol Pavel, am desprins din ele, două hotărâți
rătoare de existența învierii și puterii înaintea
nostru Jisus Hristos. — Via impresionat

- 1) Sinceritatea și Curățenia sufletească a Sf. Apostol Pavel;
- 2) Viața integral creștină fără pată
- 3) Trimejdile prin care a trecut pentru Dumnezeu
- 4) Luminația și chiar bucuria cu care primu aceste
suferințe

Și Taria de a mai încuraja și pe alții ca să nu se mai
clatine în fața suferințelor și primumdiilor.

18-II-944

reput
Curs

Dr. Zelaya

26

Lopocatu

324

O dragoste sfântă de o calitate, o calitate pentru toți creștinii sau copiii lui Dumnezeu. O dragoste sfântă de o calitate pentru toți creștinii sau copiii lui Dumnezeu. O dragoste sfântă de o calitate pentru toți creștinii sau copiii lui Dumnezeu.

și starea știință și inteligență. În fiecare scrisoare de război, în care "cu încredințarea" care mă găsesc în luptă pentru Credința în Hristos, Domnul nostru. Apoi scrie lui Timotei, "Caută să vii curând la mine" (2 Timotei 4:9) "i era și lui dor să vadă pe cineva din ai lui (13) "Când va veni, odii mi mantaua.", "i era și lui frig că și mine.

Însăși cu cât pot un deam mai mult în citirea scrisorilor, ajungeam la Concluzia:

- 1) Că nu suntem creștini, că suntem departe de a fi creștini, căl de departe
- 2) Că ne încredințăm în forma dar ne descriem în
- 3) Că omul care a suferit acest proces de descriere de lungul veacurilor până la noi cu mici schimbări spre adevărați creștinarea în sfințită pare că a preocupat mai mult lumea.
- 4) Caracteristica timpului nostru se ocupăm cu lupta dintre noi și alții din afară, nu cu lupta dintre poruncile lui Dumnezeu și profele firii noastre păcătoase.

199

Ne preocupăm si ne plac victoriile asupra oamenilor, și victoria împotriva diavolului și păcatului, totți oameni mari ai lumii de ieri și de azi, Napoleon, Musolini, Hitler, etc. sunt preocupați mai mult de aceste biruri.

Miscarea Legionară face excepția, ocupându-se dar în suficient și de biruința în via în vederea mântuirii lui - Insuficient.

Răspunderea unui Conducător, este foarte mare, el trebuie să detesteze armatele sale cu biruinți prin auzesci nepregătindu-le în același timp pentru Cupta Decisivă în care sufletul făcându-se poate încunună cu biruința vesniciei sau infringerii vesnică.

Și în sfârșit lipsa cel puțin la noi a unei elite preoțești care să fi postrat focul sacru al vechilor Creștini. Lipsa unei școli de mare înaltăime și mare severitate Creștină.

Vineri Duminică 17 Iunie 1948

Am ieșit pe la Ora 5 p.m. a venit Sofia Mica și mama ei. Mi-au spus că procesul meu în curs, nu s-a amânat cum era uzul și se judecă după masa la 5, Continuând și în sedința de noapte. Sofia mi-a spus că au chemat o la legiuina de jandarmi Bancasa, unde au sicut. De Duminică până la ora 12, pentru că să spună, că nu mai are voie să intre acasă, la Casa Verde,

18-II-944

18
Cursuri
Zaluz

32

Lopcaru

Si tineri sa viua sa si impacheteze lucrurile car sumidici cu
parinteli sa le ducă unde va merge neagra la fata de suparare
si toti lucrurile din cuibul tau, unde sa le duci? unde sa
tai? ca in inchisoare. Sotia mea fara nici un scut, aruncat a pe
sumuri cu fata de mana. Cati lipsa de ouenie, cati lipsa de
buna vointa, stam toti trei si ne gaudim, unde? unde? Sau si eu
Căteva adrese de încercare, nu avem atatia bani ca să plă-
tăm o casa cu chirie. I-am spus ca dacă nu se respinge pece-
sul, vom fi dus de aici, la Doftana. Ca vrea să viua cu fata sa
loviasca in satul de langa inchisoare.

Le-am spus ca am lasat la Lizeta Gheorghiu, dispozitie
testamentara si am inceput sa le scriu in Căteva cuvinte
Continutul. Se plougeau si sotia mica si mama mea, fata
are abia patru ani, nu intelege nimic din toata tragedia
acestor momente, ciud umbrele mortii incep sa bata peste
gandurile unei familii. După cele 15 minute regulamentare
a plecat. Acum e Vineri Dimineata, inca nu mi a pas-
pus rezultatul cu recursul

Acasa la noi, la ora aceasta, sotia mea impacheteaza si
si plouge toate nevrozile. Dar unde poate, o sa le
intoarcem inapoi

Vineri seara 17 Iunie 1938

Acum jumătate de ora, au venit avocatii la mine, mi-au
spus ca sa resping recursul meu la Casatia militara

50

erau cu totii tristi si abatuti. Mi s'at eu ei proo Ciucii,
 minute, i'am intrebat cum s'au desfasurat desbaterile
 spus in camera curinte, ne-am despartit si pe in for in ce
 mea, mi'am asepat la marginea patului meu de scandura
 si m'am rugat lui Dumbuzescu spunand rugaciunea
 "Tatal nostru" Doamne fii in voia Ta!"

Duminica 19 Iunie 1938

Asta noapte pe la 12, pe cand ma numeam sa adorm,
 am auzit pasi apropiindu se de celula mea, s'au tot de
 lacat si usa era deschisa. Era locotenent si priim
 gardian; eu venit sa ma amute ca trebuia sa plec la
 Doftana. Mi'am sculat, mi'am intracat repede, mi'am
 strans lucrurile in doua geamantene si in patura,
 mi'am facut rugaciunea si am parasit cu gaudul
 aruncat in necunoscut, aceasta locuinta suferinta
 si a chinurilor mele. Ramandei cu mine Ante de
 "Legionari, dragi camarazi care indurati intre aceste
 fiduri reci -

Incercat de patru sentinela, am ajuns sus la
 Cancellarie, aici mi sa facut o amanuntita perchezitie
 Corporala, am fost cautat prin buzunare, pipait cu
 atentie la guler, manci, Corp, picioare, apoi a trebuit
 sa ma descul si sa fiu cautat inghete, cu accas gr
 mi sa cercetat si bagajele

18-II-44
vizit
Ovidiu
Balaș

31(28)
326
Lays

Mu salutată pe Colonelul Rosicou, Comandantul închisorii
și pe ofiterii care în exercițiul serviciului lor, sau purtat cu
nume cu multă eleganță suflătească.

Un maior de jandarmi, un Capitan, numele e acelaș
care m'a adus dela Predeal și apoi la Consiliul de Război;
în ochii cărora am putut citi un sentiment de Compă-
țimire pentru toate nevrozările care se abăteau peste
mine, un sublocotenent, fostă mea pază dela proces, de ase-
menea foarte delicat, un Comisar necunoscut dela
politie, m'au luat în primire.

M'au urcat într'un tacișo masină, având îndreapta-
tă un maior, pe scaunul din față un Capitan, iar lângă
sofleur meu sergent instructor, în față noastră la 30 m.
mergea o altă masină cu politia, iar în urmă un camion
cu 60 jandarmi.

Și Ora două noaptea. Mară e frumos, pe cer se pro-
iectează lumina Capitalei, de care ne apropiem. Tata și bru-
nii acesta, au fost acum doi ani, în sat la profesore Dobră
unul din bunii mei Comandanti Legionari; aci am ~~avut~~ oprit
stată masina și am stat la masă. Și amintirile încep să se
deseneze. Intrăm în București.

Cu cât ne apropiem mai mult de Centru, cu atât îmi sunt
mai cunoscute locurile, iată masina trece pe soseaua Ștefan cel
Mare, la câțiva metri de restaurantul pe care l-am avut la Șor.

Nă uit zăresc clădirea posomorâtă, fără frumoasele firme
 Legionare, care o împodobeau cu toată lămură în urmă. Urmasii
 Drumul obisnuit pe care mă întorceam de la acest pen
 urant la Casa Verde, apoi din Piata Victoriei, o apucam la
 dreapta pe Joseana Ploesti.

Me amintiri... Drumul pe care mă duceam
 adesea cu masina Combasi de Crivincosul Marie, la primul
 locu nou de recreatie. Erăm atunci cu sotiă, cu Legionari
 acuma sunt dus sub pază si mă duc Combasi unde la 10
 din nunca silnică, spre Doftana.

Pe Josea ajungem din urmă un car cu faula care
 erau împugati sase ~~parca de~~ boi frumoși, e un ferm
 bun. Me apropiem de Ploesti, e trecut de Ora Trei.

Puterea noptii începe să scadă si pe la orizont se
 arată înaintând cele dintâi patruze ale lumii. Din
 când în când, vorbesc cu Maioresi si descoperim că au fost
 împreună Școala Militară de infanterie, acum locuri la Botani
 el terminând-o cu Blum înaintea mea. Ne amintim de
 timpurile acelea, de camarazi, de ofiteri. Intrăm în
 Ploesti străbătem străzile tăcute ale orasului, lumina
 soare, iesim spre Câmpina, de după dealuri năvălește lumina
 Capitanul din fata a latipit, eu mă gândesc la zile mai
 răbdare pe drumul Saferintii, merg înainte cu gându
 înfapt în vădezie. După o bucată de drum, în Stăruța de

18-II-344

Arhivele
M. P. Buletin
Ministerul
Justiției

327

Mi se pune în vedere ca fiind condamnat la săse luni
închisoare Corectională să stau toată
ziua în curtea duzată celului. După ce va trece prin
Curatie și Caubrimuarea la 10 ani munca zilnică,
mă siva aplica regimul de muncă zilnică, care
începe în primul an, închis toată ziua în celula cu
singura oră pe zi afașă. Acum mă poate vizita
familia odata la doua săptămâni, atunci odata
la doua luni; am voie să scriu acasă odata pe
săptămâna acum; când va veni condamnarea
definitivă, odata pe luna.

Greu. Greu de tot. Dar ne vom supune
fără murmur. N'am întins pe pat, sunt obosit
și mi e frig. Parcă e tot așa de frig ca și la Jilava. Am
adormit, mă trezesc într'un sgornot, mă uit în jur,
un soarec de huc pe masă și începe să rontăie
dintr'un pachetel cu mâncare, l'am alungat; iar
am atipit, iar m'am trezit, am stat așa până la 12
bucându-mi gâurile de parte.

Mi s'a adus mâncare, bors cu carne, am mâncat
cuma și câteva linguri de bors; m'am plimbat prin
curte, am reîntrat în celula și am dormit până
la 5 p.m., am esit iar prin curte; masa de seară
a fost bors fără carne. N'am poftă de mâncare.

Pe la 7, a fost și inspectia D. Gorăscu, Subdi-
rectorul General al închisorilor.

Seara după închidere, a venit doctorul
și m'a cercetat, o veste rea, m'a găsit cu
plămâni la răfuri și la partea de jos și la
spate și în față, friși.

Mi'arat o petetă, injecții cu Calciu, o alifie
cu care să mă ung și ceva de poftă de mân-
care, sărmașii plămâni, nu mă pot de
suferință!

53.

Deschide frumoasă și luminoasă, Valea ^{Vapcor} Șahovei, apa
Curge liniștit strecurându-se printre nisipuri.

În centrul masului curat apucăm la dreapta, după
Cățiva km. în stânga și în dreapta noastră se deschide plină de
nișetă Valea Doftanei. În fata noastră pe un deal înalt
cetate cu aspect medieval, e înconjurată numai de verdețuri.

Închisoarea Doftana, priatra Comandantilor la nunta
Silnică unde mergem. E casa de frumoasă afară, o dimineată
în aceea de răză frumusețe încărcată cu binecuvântarea
lui Dumnezeu. Răsare soarele printre copacii de pe deal
și revorsă lumina aurie peste verdele din jur, peste apa în
vale. Au apus, ofiterii și pașdarul, S-au dat jos, au
suntat pe Directorul închisorii, eu mai rădău în
masina. Funcționarii sculați din nou se adună în
Căte unul. Sunt Comandus în Căncelarie.

Director, subdirector, funcționari, un cumos pe
nimem; funcționarii par oamnei cumsecade. Directorul
și subdirectorul distinsi; aceleași formalități dela
buzinare și până la ghete. Este atâta umilitate în
aceste reglementare perchezitive... o suportare
resemnare. Mi se aduce la cunoștință că în închisoare
nu este permisă culbarea verde; mi se ia flanda verde
pe care o aveam pe mine și mi se permite să îmbrac
una albă în schimb; mi se iau deasemenea niște man-
sete de lână tot verzi.

Însăși sunt Comandus înăuntrul închisorii cu înfe-
tisarea foarte îngrijată. În fund țărăsc o bisericuță
Dumnezeu este nelipsit pretutindeni.

Pe nișa stângă, pe un Coridor, o cameră albă
de curând varuită, înaltă cu două ferestruici sus pe
tot, că nu poți vedea prin ele, cam de 5 m lungime și 2 m
lățime. Aceasta este noua mea celulă în care va trebui
să stau. În fund are un pat de fier, o saltea de paie
cu pernă, cu pratură; pe jos ciment și două poggini, o
măsuță de lemn și două...

~~33~~
~~328~~

30

[Faint, mostly illegible handwritten notes in blue ink, possibly including names and dates]

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

18-11-344

55

Dupa ce am fost atacat in fiinta mea
dupa ce am fost cu barbarie tratat din punct
de vedere fizic acum vine peste mine un
al treilea atac!

Ma ataca microbii!
Dar Dumnezeu vede, si va rasplati

Pausa aci, va urma